

AMER BREED

Magazine van Amerpoort / 10e jaargang juni 2013

2

MEEPRATEN IN DE
CLIËNTENRAAD

DAGBESTEDING
DICHTERBIJ HUIS

Amerpoort
DESKUNDIG EN BETROKKEN

AGENDA

8 juli tot en met 15 augustus 2013

Zomerprogramma Nieuwenoord

Sprookjes bestaan! In ieder geval deze zomer op locatie Nieuwenoord. Amerpoort organiseert zes weken lang allerlei muzikale, sportieve en gezellige activiteiten met 'sprookjes' als thema. Zo zijn er de jaarlijkse terugkerende evenementen: muziek op maandagavond, beweging op dinsdag en woensdag, feest op de donderdagavond en eetcafés. Op de laatste dag wordt er een sprookjestocht gelopen en is er de prijsuitreiking van de (voor)tuinverkiezing.

Meer informatie staat in de speciale programmakrant. Deze kunt u aanvragen via cultureelcentrum@amerpoort.nl en ook lezen op www.amerpoort.nl.

20 juli tot en met 1 september 2013

Zomerprogramma Christophorus

Ook Christophorus organiseert deze zomer veel leuke activiteiten. Een tipje van de sluier? Er komt een zweefmolen, een disco met patatkraam en er zijn diverse muziekoptredens.

Tot oktober 2013

Salon, verkooptentoonstelling Jans Pakhuys

Jans Pakhuys, Grote Sint Jansstraat 4 in Amerfoort. Van dinsdag t/m vrijdag 10.30 - 17.00 uur, zaterdag 10.00 - 17.00 uur. In Jans Pakhuys kunt u de hele zomer de grote verkooptentoonstelling Salon bezoeken. Vier maanden lang is het werk van veertig kunstenaars van Jans Pakhuys te koop. Na aankoop kunt u het kunstwerk direct mee naar huis nemen. Daardoor zal het aangeboden werk steeds wisselen. Kom en laat u verrassen!

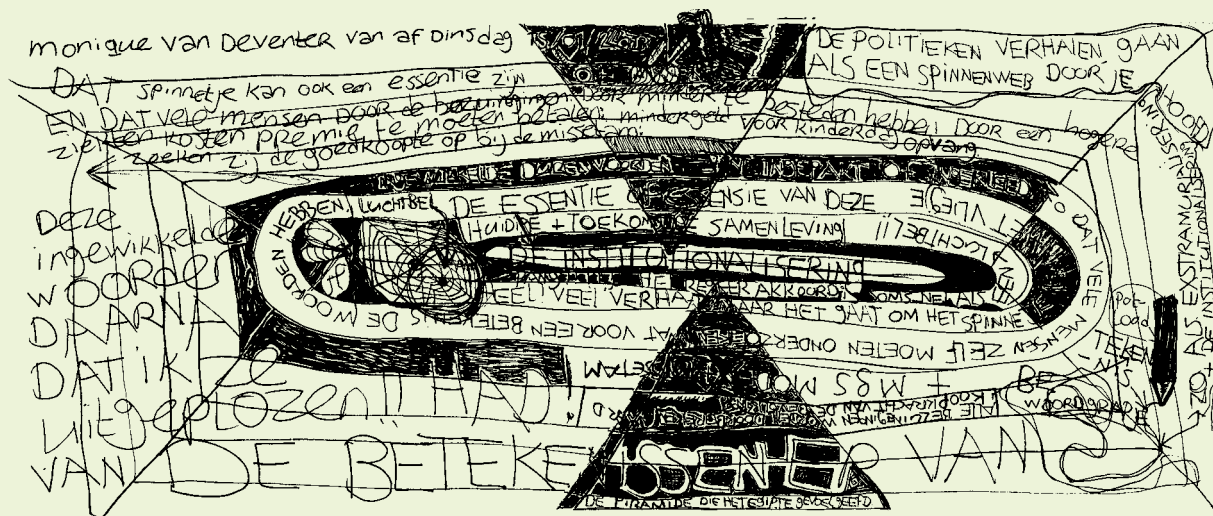
1 juli, 5 augustus en 2 september 2013

Koffie-inloopavond In hetzelfde schuitje

De Brink, Isengardplein 22, locatie Nieuwenoord. Van 19.30-21.30 uur. Iedere eerste maandagavond van de maand komen verwanten van bewoners van locatie Nieuwenoord bij elkaar om te praten. U bent van harte welkom. Aanmelden kan via inhetzelfdeschuitje@hotmail.nl of 035 647 54 01.

MONIQUE VAN DEVENTER

De tekeningen en schilderijen van cliënt Monique van Deventer (1966) vertellen een verhaal dat al werkend ontstaat. Haar gedachten en tekenhand kunnen elkaar maar net bijhouden, haar fantasie lijkt onbegrensd. Een speurtocht met steeds nieuwe ontdekkingen.

In beweging

“Zeer betrokken en zelfs liefdevol”, dat vertelt een schoonzoon in deze AmerBreed over de goede zorg die zijn schoonvader krijgt. Dat viel mij ook op toen ik een half jaar geleden bij Amerpoort kwam werken. Ik kende de organisatie al vanaf de zijlijn. Nu krijg ik door de ontmoetingen en interviews met cliënten en collega’s een bijzonder kijkje achter de schermen.

In mijn kennismaking met Amerpoort schoof ik aan bij de Centrale Cliëntenraad en twee lokale raden. Geweldig om te zien hoe cliënten meepraten over wat er gebeurt in hun huis. Hans Bakker vertelt in dit nummer vol trots over deze belangrijke taak. “Als je niet je mening geeft, gebeurt er niets.”

Amerpoort is in beweging, in vele opzichten. De Wmo vraagt om een andere manier van werken van onze organisatie, vertelt Rogier den Uyl (pagina 14). In beweging zijn ook de 250 cliënten die per 1 juli van dagbesteding wisselen. Een aantal van hen moet erg wennen. Voor Erwin en Diane van De Punt en PastZo betekent dit juist een nieuwe stap. Zij leerden samen met de bus te reizen.

Voor u ligt mijn tweede AmerBreed. Ik kom net kijken maar hoop nog veel mooie verhalen ‘van achter de schermen’ te mogen brengen. Ideeën zijn welkom via amerbreed@amerpoort.nl

Lisette Stekelenburg
Eindredacteur

Een buitenbeentje

Gijs Boshuis was altijd een buitenbeentje. Hij maakte een lange mars langs vele instanties. Sinds een jaar woont hij in Curant, op locatie Nieuwenoord. Hij kwam er ziek binnen en knapte binnen een paar weken op. Volgens schoonzoon Cees omdat er in Curant “zeer betrokken, ja zelfs liefdevolle begeleiders werken”.

Geborgen zelfredzaamheid

Vanaf 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor begeleiding en verzorging van mensen met een verstandelijke beperking. Rogier den Uyl van de RadarGroep adviseert Amerpoort bij deze ontwikkelingen. “Deze ingrijpende veranderingen vragen om andere manieren van werken en andere organisatieconcepten.”

Gezegend mens

Truuske de Vlaam neemt als gezegend mens afscheid als directeur van de divisie BinG!. “Ik laat een gezonde tent achter. BinG! is uitgegroeid tot een goede club met enthousiaste medewerkers.”

Wat doe jij

“Het is belangrijk”, vertelt Hans Bakker. Hij is lid van de cliëntenraad en is daar trots op. Hij blijft dat dan ook doen zolang ze hem nodig hebben. “Want als niemand informatie doorgeeft, loopt het in de soep.”

En verder:

>4 Amerpoort In Ontwikkeling >11 30 jaar Motorrun
>12 In het kort >15 Vosseveld >19 Servicepagina >20 De andere kant van Anika Mafait

De economische crisis in Nederland vindt ook zijn weerslag in de zorg. Het kabinet is gedwongen om te bezuinigen en maatregelen te nemen en dat heeft uiteraard ook gevolgen voor Amerpoort. Een deel van onze dienstverlening valt vanaf 2015 onder de verantwoordelijkheid van gemeenten. Onder meer extramurale begeleiding, dagbesteding en persoonlijke verzorging van mensen met een verstandelijke beperking. In ieder nummer van Amerbreed praten we u bij over de belangrijkste ontwikkelingen en de manier waarop Amerpoort daarop anticipeert.

Actuele informatie vindt u op www.amerpoort.nl

250 cliënten wisselen van dagbesteding

Zo'n 250 cliënten wisselen per 1 juli van dagbestedingsplek. Vijftig van hen gaan voortaan fietsend, lopend of per openbaar vervoer naar de dagbesteding. Circa 25 cliënten betalen een eigen bijdrage en kunnen daarom op hun gewenste dagbestedingslocatie blijven. "Ik ben ongelofelijk fier op alle cliënten, vertegenwoordigers, begeleiders, managers, CCR en OR die samen hebben gewerkt om tot goede oplossingen te komen", zegt Rick Schepers, voorzitter van de stuurgroep Vervoer en divisiedirecteur Regio.

DOOR: MARIEKE VAN DOMMELE, LISETTE STEKELENBURG / FOTO'S: INEKE OOSTVEEN, AMERPOORT

Door de kabinetsbezuinigingen op vervoer is Amerpoort sinds eind 2012 op zoek gegaan naar dagbesteding dichterbij de woning van cliënten. Nog niet eerder had Amerpoort te maken heeft met zulke forse bezuinigingen; 1,4 miljoen euro per jaar vanaf 1 januari 2013. "Voor alle betrokkenen was het een ingrijpend proces", aldus Schepers.

Flexibiliteit en slagkracht

"Managers en begeleiders bleken in staat boven hun eigen belang uit te stijgen en allereerst te kijken naar het belang van cliënten. Binnen de gestelde kaders hebben zij alles in het werk gesteld om een passende plek te vinden voor cliënten. En dat in een tijdsbestek van een half jaar. Dat zegt wat over de flexibiliteit en slagkracht van onze medewerkers. Veel locaties moeten vergaande aanpassingen doorvoeren omdat de zorgvraag van nieuwe cliënten anders is dan die van de cliënten tot nu toe."

Sommige locaties hebben door de veranderingen minder of meer personeel of juist medewerkers met specifieke deskundigheid nodig. Dat bracht onzekerheid met zich mee voor medewerkers. De omvang van de verschuivingen van

personeel lijkt mee te vallen. Schepers: "Dat neemt niet weg dat het soms pijnlijk en verdrietig is."

Kinderdagcentra

In mei 2013 deed staatssecretaris Van Rijn in zijn brief over het Zorgakkoord een uitspraak over de vergoeding voor vervoer voor de kinderen van specialistische kinderdagcentra en andere rolstoelgebonden cliënten. Voor 2013 lijkt de vergoeding gedeeltelijk veilig te zijn gesteld. Dit is echter een tijdelijke maatregel. Van Rijn kondigde een tariefsverhoging aan die een deel van de kosten dekt die Amerpoort maakt voor het vervoer van de kinderen van Onder één Dak en De Blauwe Vogel.

Dit jaar kan Amerpoort die kosten nog opvangen. Volgend jaar lukt dat niet als we geen of onvoldoende vergoeding ontvangen. Rond de zomer worden de tarieven voor 2014 bekend. De cliëntraden van de twee kinderdagcentra beraden zich op stappen richting staatssecretaris en politiek. "We willen duidelijk maken hoe schrijnend de situatie is en wat de consequenties zijn als onze kinderen niet meer naar deze kinderdagcentra kunnen. We hopen

Rick Schepers

dat hij begrijpt om wat voor kinderen het gaat en dat hij nog eens goed naar deze situatie kijkt”, zegt Alex Gras, voorzitter van de cliëntenraad van De Blauwe Vogel.

Geen alternatief

“We hebben lange tijd in onzekerheid verkeerd en de hoop gehad dat de bovenregionale kinderdagcentra buiten schot zouden blijven. De brief van de staatssecretaris maakt duidelijk dat de vergoeding niet voldoende en bovendien tijdelijk is. Daardoor kijken we nog steeds met zorg naar de toekomst”, aldus Alex Gras. De ouders en kinderen van deze kinderdagcentra hebben geen alternatief als de vergoeding volgend jaar stopt. Hij schetst de verschillende scenario's: “Dan moeten ouders

zelf financieel bijdragen en dat is voor veel van hen niet weggelegd. Als ze dat niet kunnen opbrengen, is er geen passende zorg voor hun kinderen. Je kunt deze kwetsbare kinderen niet ergens anders onderbrengen. Ze hebben specialistische begeleiding nodig en kunnen weinig prikkels verdragen. De laatste optie is dat ouders zelf voor hun kinderen zorgen. Dat is niet te doen. Allereerst omdat je de kinderen isoleert. Verder neemt de last van de zorg voor ouders alleen maar toe.” Nu reist zijn dochter vijf dagen per week per taxi, van Amersfoort naar Soest en terug: “Als de vergoeding stopt, betekent dit voor veel ouders dat hun kind het huis uit zou moeten gaan omdat de zorg anders te zwaar wordt.” Een vooruitzicht waar de meeste ouders niet aan moeten denken.

Alex Gras

EEN ZORGVULDIG PROCES VAN BEGIN TOT EINDE

Op Het Leemveld in Soest vertrekken per 1 juli 39 van de 85 cliënten en verwelkomt het team daarna 42 nieuwkomers. Een enorme verschuiving die voor cliënten en begeleiders veel impact heeft. Vanaf het begin betrokken manager Myrna Maassen haar 24 medewerkers in het hele proces, vertellen begeleiders C Pita van der Koelen (foto rechts) en Christa Jansen. Ingrijpend blijft het wel.

Op Variactie waar Christa werkt, vertrekken acht van de twaalf cliënten. “De hele groep valt uit elkaar. Met velen werk ik al jarenlang. Er is een cliënt die ik al achttien jaar begeleid. Dat vind ik wel lastig.” Bij het Klussteam, waar Pita werkt, gaan zes van de veertien cliënten weg. “Bij de meesten denk ik: dat komt wel goed. Ik weet zeker dat collega's van andere locaties hen ook heel goed kunnen ondersteunen.

Het is spannend welke cliënten nu naar ons toe komen.”

Pita en Christa kijken met een goed gevoel terug op de gesprekken die ze met vertegenwoordigers

voerden. “Het waren goede gesprekken. Bijna iedereen vond het jammer maar had er ook begrip voor en accepteerde het aanbod. ‘Jullie kunnen er ook niets aan doen’, hoorden we veel”, vertelt Pita. “We vroegen hen: ‘Wat vindt u prettig aan de dagbesteding en begeleiding in Het Leemveld? Deze antwoorden hebben we doorgegeven aan de collega's van de locaties waar onze cliënten heengaan”, vult Christa aan. “Het scheelt dat we met de vertegenwoordigers een goede relatie hebben opgebouwd omdat we hen al jaren kennen.”

De voorbereidingen voor de nieuwkomers op Het Leemveld zijn in volle gang. De grove indeling van de groepen is bekend. Door de andere vraag van de dertig nieuwkomers, veranderen alle groepen en activiteiten. Dat heeft dus ook gevolgen voor de blijvende cliënten. Binnenkort komen alle begeleiders C, de gedragsdeskundige en de manager op een zaterdag bijeen om de groepen definitief vast te stellen, vertelt Pita: “Dan is helder wie van de medewerkers een andere plek krijgt. In totaal verdwijnt er 44 uur per week aan personele inzet. Iedereen wil het liefst blijven omdat het zo'n fijn team is. Dat blijkt nu ook, alle collega's zijn erbij betrokken. We hebben er alle vertrouwen in dat ook deze stap zorgvuldig verloopt, zoals het proces door onze gedreven manager vanaf het begin is ingezet.”

IN ONTWIKKELING

ASTRID GAAT NA 18 JAAR EENS ANDERE DINGEN DOEN

“Als je om je heen kijkt en de krant leest, kan ik wel begrijpen dat de overheid moet bezuinigen. De hele maatschappij moet veranderen en een stap terug doen, dus waarom zou dat niet gelden voor mensen zoals Astrid? Ik kan in mijn werk misschien ook niet mijn pensioen halen”, zegt Ron Lam, broer en vertegenwoordiger van Astrid Lam (42 jaar).

Vanaf haar 18e jaar gaat Astrid vijf dagen per week vanuit Achterveld naar Baarn, waar ze het erg naar haar zin heeft op De Kwekerij. Vanaf 1 juli gaat zij naar De Elleboog in Amersfoort. “Ach, het heeft ook wel voordelen. De reis is een stuk korter en ze gaat weer eens andere dingen doen. Bij De Elleboog zal ze meer creatief bezig zijn. Wellicht was anders ook een keer de tijd gekomen om van plek te veranderen.”

Eén van de brieven die Lam ontving van Amerpoort over de bezuinigingen op vervoer zette hem op het verkeerde been. “In een algemene brief

stond een rekenvoorbeeld van een eigen bijdrage waarbij een cliënt € 26,10 per dag moest betalen als hij op de huidige dagbesteding wilde blijven. Ik vind dat je zo’n bedrag niet moet noemen, ook al is het een voorbeeld. Dat kunnen veel cliënten toch niet opbrengen? De manager van Astrid legde het goed uit in het gesprek en het proces verliep verder positief.”

Een voordeel is dat Astrid al veel andere cliënten op haar nieuwe plek kent. Qua begeleiding heeft hij er alle vertrouwen in, dat geldt zowel voor de begeleiders in haar huis als voor die van De Elleboog. “Zo’n overgang moet Astrid aankunnen.”

EEN NIEUWE PLEK AAN DE OVERKANT

Op het moment dat Corrie (59) hoorde dat ze naar een andere dagbestedingsplek zou gaan, ging bij haar meteen de knop om. Zij wist wat ze wilde: “Yes, ik ga naar de dagbesteding tegenover mijn huis.” De dag erna klopte ze bij De Stuijberg aan en vroeg of ze twee dagen mocht meedraaien. Dat beviel goed, zowel voor Corrie als voor de cliënten en begeleiders. Zó goed dat ze op haar eigen aandringen eerder dan de geplande datum van 1 juli mocht beginnen op haar nieuwe plek.

Met veel plezier ging ze zeven jaar lang van haar woonhuis op De Hoenderberg in Amersfoort naar dagbestedingslocatie Het Leemveld in Soest. Ze genoot van het maken van creatieve producten, zat in de cliëntenraad en kende er iedereen. Maar met het klimmen der jaren viel het reizen haar zwaarder. Vijf dagen per week zat ze zo’n 2,5 uur per dag in de taxi. Sinds begin mei kan Corrie zelfstandig op haar eigen tijd in haar rolstoel het pad oversteken en kan haar werkdag beginnen.

“Ik ben nu veel vrijer. Als ik overdag thuis bezoek wil ontvangen of even wil gaan liggen, kan dat. Ik hoef nu niet meer iedere morgen vroeg mijn bed uit”, vertelt Corrie.

Bij De Stuijberg is iedere dag een aanbod aan activiteiten, de begeleiders volgen de cliënten in hun vraag. Corrie vindt het leuk dat ze nu kennismaat met heel andere werkzaamheden. Haar favoriete stek is de plek achter de computer waar ze namen van begeleiders intypt of spelletjes doet. Maar het bloed kruipt ook waar het niet gaan kan; als er wat te verven of knutselen valt, doet ze graag mee.

VANAF NU GAAN ERWIN EN DIANE MET DE BUS

Erwin (23) woont bij zijn ouders in Nijkerkerveen, Diane (22) een bushalte verderop in Nijkerk. Ze schrokken wel toen ze hoorden dat ze per 1 juli niet meer met Hoektax konden reizen. Erwin koos er bewust voor om kaarsenmaker te worden en werkt al ruim vier jaar bij De Punt in Soest. Diane werkt zes jaar bij PastZo, ook in Soest. Na overleg met hun ouders waren ze eruit: "Het is best spannend. Maar we gaan leren met het openbaar vervoer te reizen."

Ook voor hun begeleiders en ouders was dat een grote stap. Begeleider Nicole en stagiaire Talitha besloten samen met hen deze uitdaging aan te gaan. Zij maakten eerst zelf de busreis heen en terug en fotografeerden de haltes en tussenstops die belangrijk waren. Daarvan maakte Nicole een kaart met op de voorkant de heenreis en op de achterkant de terugreis. Daarmee gingen Erwin en Diane oefenen. Eerst met begeleiders en toen samen. Erwin en Diane zijn trots, ze stralen. Het zelfstandig reizen gaat hartstikke goed. De vijf cliënten die zelfstandig reizen, kunnen altijd een speciaal nummer bellen als er iets misgaat.

Erwin vindt het met de gewone bus zelfs fijner. "Het gaat best snel. De bus stopt niet bij alle huizen en slaat ook haltes over." Ook is het 's ochtends rustiger zonder andere cliënten om hem heen. "Ik hoor minder gezeur." Diane is het helemaal met hem eens.

Natuurlijk zijn de veranderingen niet allemaal leuk. Volgende week is er een groot afscheidsfeest met alle cliënten en hun familie. Negen cliënten gaan naar een andere dagbesteding. Erwin en Diane zijn daardoor soms verdrietig. Erwin: "Ik ga mijn vriend Henk heel erg missen, in de pauze speelde ik altijd Yahtzee met hem, dat kan dan niet meer."

'KANS OM ZELFSTANDIGHEID TE VERGROTEN'

"Met pijn in mijn hart neem ik afscheid van mensen die ik al zo lang heb begeleid. Tegelijk vind ik het ook goed dat ze een nieuwe uitdaging krijgen." Jill Rajak werkt als teamleider bij

arbeidscentrum De Wissel in Amersfoort waar 30 van de 67 cliënten vertrekken en elf nieuwe cliënten binnenkomen. Zij voerde met negen cliëntvertegenwoordigers gesprekken over een nieuwe plek voor hun kind, zus of broer.

"Vandaag is een cliënt die vijftien jaar in de Kantinegroep heeft gewerkt voor het laatst bij ons. Zijn ouders begrijpen het maar hadden het er wel moeilijk mee. "Hij heeft twee families; thuis en op het werk", zeiden ze tegen ons. Je zag hem de afgelopen weken steeds stiller worden. Toen ik met hem en zijn ouders ging kijken op zijn nieuwe plek, de Kantinegroep van Het Leemveld, zag hij het ineens helemaal zitten. Hij woont in Soest en gaat voortaan met de fiets in plaats van met het busje. Dat is mooi: het geeft hem meer vrijheid en het geeft hem de kans om zijn zelfstandigheid te vergroten."

Een aantal vertegenwoordigers van cliënten die bij De Wissel werken, ging niet akkoord met het eerste aanbod dat Amerpoort deed. "We hebben met hen meegedacht wat ze dan wel zouden willen. Voor de cliënten waar het om ging, hebben we uiteindelijk samen met hen een andere, passende plek gevonden."

Gijs Boshuis:

een buitenbeentje

het Netwerk

Gijs Boshuis woont op het terrein van Nieuwenoord, op slechts een paar kilometer afstand van de weilanden die hij ooit als boerenknecht onder handen nam. "Toch wonderlijk dat hij hier terecht is gekomen. Het is bijna om de hoek", zegt zijn dochter Connie van Isselt-Boshuis.

DOOR: BERT VAN DER KRUK / FOTOGRAFIE: INEKE OOSTVEEN

Gijs Boshuis (83) voelt zich thuis in Curant, de woning aan de Mariaoordlaan voor mensen die intensieve verpleegkundige zorg nodig hebben. Niet alleen omdat de buurt vertrouwd voelt – de oude boerderij stond aan het begin van de Wakkerendijk in Eemnes – maar vooral omdat hij er in goede handen is.

Vlak voor het gesprek begint, waaraan naast Connie ook haar man Cees deelneemt, komt de oude man terug van de dagelijkse wandeling over het bosrijke terrein. Daar geniet hij altijd van. En een paar keer per week haalt de boerenzoon zijn hart op in boerderij De Huydecoper. "Weet je nog van die pas geboren lammetjes, Pa?" Nee, broemt hij.

Altijd verbloemd

Gijs Boshuis heeft een bijzonder levensverhaal. Hij komt oorspronkelijk uit Groenekan, uit een groot christelijk gezin. Zijn vader en moeder waren neef en nicht. De genetische gevolgen daarvan zijn vooral in mannelijke lijn bespeurbaar. "Lichamelijk allemaal heel sterk, maar op geestelijk gebied anders dan de maatschappij verwacht", zegt zijn dochter. "Ook mijn vader

mankeerde geestelijk altijd iets. Maar in de huiselijke omgeving is dat altijd verbloemd. Het werd niet erkend."

Nadat hij getrouwd was met een vrouw uit Bunnik en ze samen een nieuw bestaan begonnen aan de Wakkerendijk, werd er vooral gewerkt, hard gewerkt. Eerst als daggelder bij de boer, later als geulengraver bij firma Nettenbouw en na het pensioen ook nog in het tuincentrum.

Thuis hielden zijn vrouw en de inwonende schoonmoeder hem uit de wind en ook in de kleine dorpsgemeenschap vond Gijs een natuurlijke plek. "Iedereen kende elkaar. Als er wat aan de hand was, wist het dorp: O, dat is Gijs Boshuis. Dat werd gewoon geaccepteerd." Dat veranderde naarmate Gijs Boshuis ouder werd en in het dorp steeds meer boerderijen werden omgebouwd tot villa. Maar het veranderde vooral nadat in 2006 zijn vrouw overleed. "Dat gaf grote problemen, want toen kwam hij opeens alleen te staan. Hij werd niet langer gecorrigeerd door mijn moeder, waardoor het tot allerlei ontsparingen kwam." Als hij bijvoorbeeld met z'n scootmobiel de spiegel van een auto ramde, reed hij gewoon door. "Hij begrijpt soms zelf niet wat hij aaricht. Hij ziet de relatie tussen oorzaak en gevolg niet." En hij kon ook verbaal nog wel eens vreemd uit de hoek komen. "Hij zegt wat hij denkt en ziet. Dat wordt niet altijd gewaardeerd en geaccepteerd."

Twintig uur

Vervolgens begon een mars langs instanties, die allemaal een beetje met Gijs Boshuis in de maag zaten. Bij de eerste organisatie voor mensen met een verstandelijke beperking kreeg de familie nul op het rekest. "Wat moesten ze met een man van bijna tachtig, die moeilijk in een hokje te plaatsen was? Ze begrepen er niks van. Hoe kon het nou dat zo'n man zo lang in de samenleving had kunnen meedraaien en dat het nu zo mis ging? Ze zagen niet dat zijn geestelijke beperking altijd toegedekt was geweest."

Hij bezoekt diverse dagbestedingen. In Laren vond hij volstrekt geen aansluiting, maar bij De Elleboog in Amersfoort was hij prima op zijn plaats. Op den duur kreeg hij echter zoveel lichamelijke klachten dat de dagbesteding te zwaar werd. Daarna vestigde de familie haar hoop op een verzorgingshuis in Soest. Gijs Boshuis kon er terecht, maar viel op den duur opnieuw buiten de boot. Hij lag soms wel twintig uur per dag op bed. Hij had veel lichamelijke klachten, maar kon slecht aangeven wat hem mankeerde. Hij gilde geregeld en deed ook andere vreemde dingen. "En dat kon natuurlijk niet in zo'n huis." Sinds juni 2012 woont Gijs Boshuis in Curant (voorheen Meerzorg), waar mensen terecht kunnen voor revalidatiezorg of palliatieve zorg. Hij was er lichamelijk slecht aan toe. Connie: "We dachten: dat duurt nog een paar weken, dan is het einde daar. Cees: "Maar hij knapte per dag op. Na een paar weken was hij weer aanspreekbaar, hij kon weer zitten en zelfs een beetje lopen achter de rollator. Dat hadden we nooit durven dromen."

Meer aandacht

Hoe zoiets mogelijk is? De stilte aan tafel duurt niet lang. "Meer aandacht, meer zorg," zegt Cees resoluut. "Er is hier veel meer kennis in huis dan in een verzorgingshuis. Daar werd hij op geen enkele manier gemotiveerd en gestimuleerd. Hij werd alleen maar op bed gelegd. Hier neemt hij deel aan het gewone leven, hij volgt het dagelijkse patroon van wassen, aankleden, eten, wandelen, koffie drinken. Dat is allemaal goed geregeld. Daarom is hij helemaal opgeveerd." Bovendien werken er volgens hem in Curant zeer betrokken, ja zelfs liefdevolle begeleiders. "Ik zie veel meer liefde dan ik elders heb gezien. Wat anderen al gauw een belasting vinden, vinden de begeleiders hier normaal. Zij hebben bewust voor deze doelgroep gekozen, dat merk je. Zelfs buiten werktijd komen ze naar bijeenkomsten en zijn ze op andere manieren betrokken. Ik zit zelf in de autobranche, maar daar maak je zoiets niet mee hoor; daar is de cultuur heel anders."

Toch is Gijs Boshuis ook in Curant weer een buitenbeentje. Normaal gesproken blijven mensen er maximaal zes maanden. Hij woont er inmiddels al een jaar. Connie en Cees hopen van harte dat hun vader kan blijven, en ook de leiding maakt zich daar hard voor. "Hij is 83, waar begin je aan als je iemand op die leeftijd weer moet laten verhuizen? Op een andere plek moet hij weer helemaal opnieuw beginnen. Hij is onlangs van de ene kamer naar de andere verhuisd en was toen al helemaal van slag."

Hark meenemen

Ondertussen heeft Gijs Boshuis het naar zijn zin in Curant, al is hij vandaag wat brommerig en hijgerig, weinig spraakzaam. "Gisteravond was hij veel levendiger", zegt Connie, die elke dag bij hem op bezoek komt. Die gewoonte is gegroeid sinds hij in het verzorgingshuis ging wonen. Daar was het nodig om extra zorg te

verlenen en de boel een "beetje in de gaten te houden". In Curant komt ze vooral voor de gezelligheid en de afleiding. Heel af en toe komen broers en zussen op bezoek. Vaker ziet Gijs Boshuis oude bekenden uit Eemnes, of de predikant uit de hervormde kerk waarvan hij altijd belijdend lid is geweest. Het zijn mensen die zijn wereld begrijpen, die weten wat het is om koeien te melken, geulen te graven en tuinen om te spitten. Cees: "Als je hem een schep geeft, gaat-ie graven." Connie: "Pas vroeg hij nog: kun je volgende keer geen hark meenemen?" Maar vandaag vraagt Gijs Boshuis helemaal niks; hij oogt afwezig, vermoeid ook. Tijdens het gesprek laat hij af en toe een boer, onverschrokken. Verder slaat hij slechts gade, tot het einde van het gesprek. Dan, als het notatieblok dichtgaat, mompelt hij: "Er komt veel uit. Een hoop geschreven in het boek."

Axel van de Computerschool had het modernste zijspan van allemaal: "Dit voelde als vakantie. Eén dag niet in mijn rolstoel!"

Ook **Jan**, politieagent en vrijwilliger heeft een jarenlange band met de Moturrun: "28 jaar geleden begon ik als politieagent met de begeleiding van de Moturrun. De politie stelt voor al zijn mensen een motor beschikbaar. Sommige agenten hebben dienst, anderen komen als vrijwilliger. Dit jaar heb ik samen met mijn vrouw Yvonne de cadeaus voor de loterij verzameld. Veel winkeliers en bedrijven stelden weer mooie cadeaus beschikbaar. En weet je wat zo leuk is: ik hoef de Moturrun niet te verkopen, die verkoopt zichzelf!"

30 jaar Motorrin

Het laatste weekend van mei stond in het teken van de 30ste Nieuwenoord Motorrin. Vanwege dit speciale jubileum werd het een extra feestelijke run, met een recordaantal van 94 motoren met zijspan en trikes. De zon scheen, er werden herinneringen opgehaald en op zaterdagavond was er een topfeest met 'Voice of Holland'-ster Leona Philippo.

Rob Winkel, begeleider bij Amerpoort en motorrijder vertelt hoe het dertig jaar geleden begon. "Vanaf de eerste keer was het een succes: wel zestig rijders deden mee. Vorig jaar waren het er 87 en dit jaar een record: 94. Het eerste jaar deden we maar één dag, maar het jaar daarop werd het al twee dagen en dat is sinds die tijd zo gebleven. Op zaterdag een route op het terrein van Nieuwenoord, op zondag een tocht door 't Gooi. Zelf vind ik de zondag het mooiste: het vertrek vanaf Nieuwenoord in zo'n indrukwekkende stoet met de politie-motoren met zwaailicht. Het bijzondere is dat dit evenement geheel op ongelooflijk veel vrijwilligers draait."

Lucas, vaste bezoeker van Logeershuis Mozaïek op Nieuwenoord: "Ik zat in een witte motor met zijspan, die ging lekker hard, maar niet te hard, en het was zo leuk, ik kwam langs mijn logeershuis en vanavond ga ik naar het feest!"

Vrijwilliger **Esmee** (20), stagiaire bij de Huydecoper vertelt: "Ik kom al tien jaar bij de Motorrin, mijn moeder deed al mee, mijn vader rijdt nu rond en mijn stiefmoeder ook. Zelf ben ik sinds mijn zestiende betrokken als vrijwilliger. Ik vind de sfeer geweldig. Het is zo leuk om te zien hoe blij iedereen is."

Noteer vast in uw agenda: De motorrin van volgend jaar staat gepland voor het weekend van 24 en 25 mei.

Foto's Harld Roling, Amerpoort

TWEE NIEUWE FOLDERS

Amerpoort heeft een nieuwe folder over Gezinscoaching. In gezinnen waar de ouders een licht verstandelijke beperking hebben, gaat niet alles vanzelf goed. De opvoeding, het huishouden, het op orde houden van financiën en relaties met familie, vrienden of burens zijn vaak een hele opgave. Een gezinscoach van Amerpoort gaat samen met deze ouders onderzoeken waar hun kracht ligt, hoe hun netwerk eruit ziet en hoe zij het netwerk kunnen betrekken bij het gezin. Met als doel de ouders te ondersteunen in het opvoeden van hun kind.

Ook over het cluster 'Klooster, Keerkring & Isengardplein' van locatie Nieuwenoord verscheen een nieuwe folder. Het cluster bestaat uit vier woongroepen en drie dagbestedinggroepen. De groepen bieden intensieve begeleiding en behandeling aan kinderen en jongeren van vijf tot van 23 jaar met een ernstig of matig verstandelijke beperking die moeilijk verstaanbaar gedrag vertonen.

Folders en brochures opvragen? Daarvoor kunt u terecht bij Zorgbemiddeling & Zorgadministratie: zorgbemiddeling@amerpoort.nl of 035 647 52 52. De folders zijn ook te downloaden via www.amerpoort.nl.

PRINS BERNHARDLAAN FIETST MET RAADSLEDEN

Jongeren van locatie Prins Bernhardlaan hadden op zaterdag 25 mei met raadsleden van gemeente De Ronde Venen een uitje. Gezamenlijk fietsten ze door De Ronde Venen. Ze deden onder meer de Veenmolen in Wilnis en het korfbalveld van De Vinken in Vinkeveen aan. Zij maakten de tocht op tandems, 'side by side-fietsen', driewielers en eigen fietsen. Onderweg vertelden de jongeren over hun leven, hun werk en dagbesteding. Ook stelden zij de raadsleden vragen: wat zijn raadsleden eigenlijk en wat voor werk doen zij? En konden zij er misschien voor zorgen dat het zebrapad voor de deur weer mooi wit kan worden geschilderd: dat is toch een stuk veiliger?

Het initiatief om samen te fietsen is ontstaan door deelname aan Beursvloer De Ronde Venen waarbij maatschappelijke organisaties en ondernemers met elkaar kunnen matchen. Tijdens de beursvloer beloofden de raadsleden een fietstocht langs mooie punten in de gemeente te organiseren als de jongeren voor een lunch zouden zorgen. Het werd een zonnige, vrolijke fietstocht. Deze match smaakt naar meer.

KORTING OP BOEK 'BROERS EN ZUSSEN VAN SPECIALE EN GEWONE KINDEREN'

anderson. Prof.dr. Frits Boer vertelt in zijn boek hoe. Een actueel onderwerp en een onmisbaar boek voor ouders en hulpverleners in de zorg. Wilt u dit boek kopen? Met bijgaande bon krijgt u korting.

Tijdens de tiende Broers- en Zussendag op Nieuwenoord in april sprak prof. dr. Frits Boer, emeritus hoogleraar kinder- en jeugdpsychiatrie van het AMC. Hij gaf een boeiende lezing over hoe het is om als broer of zus om te groeien in een gezin met een speciaal kind. Van zijn hand verscheen vorig jaar het boek 'Broers en zussen van speciale en gewone kinderen' (LannooCampus 2012). Ten minste een derde van alle kinderen groeit op als broer of zus van een speciaal kind: kinderen met ADHD, autisme, emotionele stoornissen, cognitieve beperkingen, kanker, chronische ziekten of handicaps. Deze speciale kinderen beïnvloeden de ontwikkeling van hun broers en zussen en

Kortingsbon:

Bestel dit boek nu en profiteer van de korting: u betaalt geen €29,99 maar €23,99!*

Frits Boer, *Broers en zussen van speciale en gewone kinderen. Invloed op ontwikkeling en gedrag*

Uitgeverij LannooCampus | 244 blz. | ISBN 978 90 209 7590 1 (hardcover)

*Bestellen kan met deze bon bij uw boekhandel, of rechtstreeks bij de uitgever via www.lannoo-campus.nl
*Geldig van 21 juni t/m 21 september 2013.

*Actiecode 902-02834

BURGEMEESTER BEZOEKT AMERPOORT

"Ik heb een fantastische dag gehad", vertelt Pieter Smit, burgemeester van Oldambt (Groningen). Hij bezocht in mei onder meer dagbesteding De Wissel in het kader van een studiedag van het Genootschap van Burgemeesters. Zes burgemeesters uit Nederland draaiden een dag mee bij een maatschappelijke organisatie. Pieter Smit was te gast bij Amerpoort. In veel opzichten was deze dag een 'eye-opener' voor Smit. "Ik realiseer me nu dat dagbesteding zoals bij De Wissel geen bezigheidstherapie is. Dat cliënten op hun eigen manier en in een aangepast tempo, echt werk verzetten en een belangrijke zinvolle bijdrage leveren aan de samenleving. Ook was ik onder de indruk van de cliënten die via jobcoaching volwaardig aan de slag zijn in het bejaardenhuis. Voor mij was veel problematiek herkenbaar. Ik weet door mijn politieachtergrond (in de jaren '90 was ik agent in de Schilderswijk in Den Haag), wat het betekent voor de veiligheid als deze mensen als gevolg van bezuinigingen op straat komen te staan. Als je aan het besparen van kosten denkt, is dat het paard achter de wagen spannen. Dat is zeker een aspect, dat ik meeneem naar mijn gemeente."

ATV VOOR CLIËNTEN

Kent u de filmpjes van Amerpoort TV? De audiovisuele afdeling van Amerpoort produceert het programma ATV voor alle cliënten van Amerpoort. Woon- en dagbestedinggroepen ontvangen een eigen dvd. Het programma stimuleert de participatie van cliënten en vergroot hun netwerk. Ook maakt ATV speciale producties, zoals films van jubilea en evenementen. Filmpjes van ATV zijn te zien op het kanaal van ATV op YouTube of via www.amerpoorttv.nl

Rogier den Uyl:

Geborgen zelfredzaamheid

Rogier den Uyl (55)

Achtergrond

"Ik ben van huis sociaal-psycholoog. Na mijn afstuderen heb ik een aantal jaren gewerkt in de wereld van het beleidsonderzoek. Daarna is mijn rol verschoven naar die van adviseur en interim-directeur."

Werk nu

"In 2001 ben ik toegetreden tot de RadarGroep, waarvan ik sinds 2005 directeur ben. Dat is een commercieel bedrijf, maar altijd werkzaam in het sociale domein, voor kwetsbare mensen. Ik voel mij sterk verwant met mensen die het op eigen kracht moeilijk redden in de samenleving."

Vanaf 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor begeleiding en verzorging van mensen met een verstandelijke beperking (die nu nog een beroep op extramurale zorg doen). Amerpoort bereidt zich voor op deze ingrijpende verandering, die het gevolg is van de invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). De organisatie krijgt daarbij van vele kanten advies, onder andere van Rogier den Uyl van de RadarGroep.

DOOR: BERT VAN DER KRUK / FOTO: INEKE OOSTVEEN

"Ik vind dat Amerpoort zich goed voorbereidt op alles wat er op de organisatie afkomt, zoals de Wmo. Ze heeft iemand aangetrokken die weet hoe gemeenten hiermee omgaan. En in sommige gemeenten is Amerpoort al actief betrokken bij de sociale teams die in de wijken worden gevormd.

Toevallig was ik onlangs op werkbezoek bij zo'n team in Utrecht. Daar sprak ik met een heel bevlogen medewerker, die bleek gedetacheerd te zijn vanuit Amerpoort. Zij vond dat ze cliënten nu beter kan begeleiden dan voorheen. Ze voelt zich meer eigen baas, met meer verantwoordelijkheid. Ze kan beter vanuit haar eigen professionaliteit werken. Terwijl ze voorheen op grond van een indicatie de begeleiding precies binnen een bepaald aantal uren moest doen, kan ze nu op sommige momenten wat extra tijd besteden aan een cliënt en op andere momenten wat minder tijd.

De veranderingen die op organisaties als Amerpoort afkomen, vragen om andere manieren van werken, andere organisatieconcepten: meer eigen verantwoordelijkheid van begeleiders, grotere aanwezigheid in de wijken, samenwerken in kleine teams. Amerpoort doet dat allemaal overigens al heel behoorlijk. Probeer mensen met een verstandelijke beperking zo lang mogelijk midden in de samenleving te houden, en bouw daar een goed team omheen, dat toch voldoende geborgenheid biedt. Ik heb in dit verband de term 'geborgen zelfredzaamheid' geïntroduceerd. We willen in onze samenleving dat mensen zoveel mogelijk zelfredzaam zijn, maar voor mensen met een beperking moeten we daar wel voldoende borging omheen zetten. Anders gaat het verkeerd.

Voor gemeenten is het belangrijk dat een organisatie als Amerpoort haar eigen kwaliteiten en toegevoegde waarde zichtbaar maakt. Bijvoorbeeld: bij psychiatrische organisaties of gevangenisinstellingen zitten vaak mensen met een lichte verstandelijke beperking. Hun problematiek wordt vaak niet herkend. Als Amerpoort haar expertise eerder kan introduceren, bijvoorbeeld ook bij de sociale dienst, kunnen we voorkomen dat mensen met een beperking op de verkeerde plek terecht komen. Dat is absoluut een selling point.

Natuurlijk zal ook de prijs concurrerend moeten zijn. Gemeenten hebben bij grote organisaties al snel het idee: gaat daar niet veel geld naar overhead? Het zijn vaak enorme instituten, met vele miljoenen euro's aan omzet, die soms weinig transparant zijn. De opbouw van tarieven verschilt enorm per organisatie. Sommige organisaties berekenen wel een erg hoge overhead-opslag, terwijl ze een lage productie van medewerkers hebben. Als er instellingen zijn met een veel lagere overhead en met gedreven en enthousiaste medewerkers, dan zijn dat de partijen die in de toekomst met de gemeenten zaken kunnen doen."

Wonen en dagbesteding voor jongeren

Vosseveld in Soest

Op het mooie, parkachtige terrein Vosseveld aan de Birkstraat in Soest realiseert Amerpoort vier woningen voor kinderen en jongvolwassenen met een ernstig meervoudige beperking. Elke woning biedt plaats aan zeven permanente bewoners. Verder is er per woning een logeerplaats beschikbaar waar cliënten kunnen logeren en komt er een locatie voor dagbesteding. De eerste bewoners nemen er op 1 december hun intrek.

DOOR: SIMONE LENSINK / FOTO'S: AMERPOORT

De bouw van de woningen is in januari begonnen en verloopt voorspoedig. De bewoners hebben in de nieuwe huizen ieder een eigen slaapkamer. Er is een grote, gemeenschappelijke woonkamer met open keuken en er zijn twee compleet uitgeruste badkamers per woning. Twee van de huizen bieden straks antroposofische zorg. Een aantal bewoners dat nu op de Amerpoort-locatie Christophorus woont, verhuist hier naartoe. Ook de kinderen van Dieze, een woon- en logeerlocatie van Amerpoort op het terrein van Sherpa in Baarn, komen naar Vosseveld.

Dagbesteding dichtbij

Op het terrein komen ook dagbesteding-faciliteiten voor 24 jongeren met een ernstig meervoudige beperking. Het bij elkaar brengen van wonen en dagbesteding voorziet in een groeiende behoefte. Het beperken van de

reistijd (en -kosten) levert veel voordelen op voor de cliënten en stelt Amerpoort in staat de zorg efficiënter te organiseren. In de dagbesteding worden ook elementen uit de antroposofische zorg geïntegreerd.

De ouders van de kinderen die op Vosseveld komen wonen, hebben de bouwplaats in februari bezocht en zijn de afgelopen weken geïnformeerd over de plannen voor het interieur van de woningen. Zowel vanuit bouwkundig oogpunt als vanuit de zorg is uitgebreid gekeken naar de wensen en eisen waaraan de woningen moeten voldoen. Er worden in ieder geval zoveel mogelijk natuurlijke materialen gebruikt. Onlangs nam ook een aantal medewerkers van Amerpoort er alvast een kijkje. "Volgens mij wordt het prachtig. Wat is dit een mooie omgeving", aldus één van hen.

Collecte NSGK

Binnen het project Vosseveld is budget voor een basisinrichting, maar alle extraatjes moeten bij elkaar worden gebracht door middel van sponsoring. Eén van de mogelijkheden om fondsen te werven, is de jaarlijkse collecte van de Nederlandse Stichting voor het Gehandicapte Kind (NSGK). Amerpoort heeft Vosseveld als project ingediend bij deze stichting. De collecteweek vindt plaats van 11 tot en met 16 november. Van de opbrengst van alle collectanten die zich via Amerpoort aanmelden, komt een deel direct ten goede aan Vosseveld. We hopen daarom dat velen in november een uurtje tijd vrij willen maken om in hun eigen buurt met de collectebus langs de deuren te gaan. Aanmelden kan via: vosseveld@amerpoort.nl.

BinG!-directeur Truuske de Vlaam neemt afscheid van Amerpoort

‘Ik ben een gezegend mens’

“Dit is mijn baan”, dacht Truuske de Vlaam medio 2002 toen ze de vacature las voor manager van het toenmalige Centrum voor Zorgondersteuning van Amerpoort. Ze solliciteerde en werd aangenomen. Onlangs nam ze, na ruim tien jaar, afscheid van Amerpoort om te gaan genieten van haar prepensioen.

DOOR: SIMONE LENSINK / FOTO: INEKE OOSTVEEN

Truuske neemt afscheid als directeur van de divisie BinG! als “een gelukkig mens”, zoals ze het zelf verwoordt. “Ik laat een gezonde tent achter. BinG! Is uitgegroeid tot een goede club met enthousiaste medewerkers. Ik ben trots dat ik daaraan mijn bijdrage heb kunnen leveren. Als je zo weg gaat, ben je een gezegend mens.”

De voormalige BinG!-directeur begon haar loopbaan als huisarts. In 1990 besloot ze haar praktijk te verruilen voor een functie als staf-medewerker in een ziekenhuis. Een functie als medisch directeur van de Trombosedienst volgde, maar daar kon ze haar draai niet vinden. “Ik heb ontslag genomen en ben een tijdje bedrijfsarts geworden. Maar ik miste de hectiek en de dynamiek van een organisatie. Mijn man vond toen een baan in het midden van het land – we woonden destijds in Leidschendam – en het lag voor de hand dat ik ook in deze buurt zou solliciteren. Op dat moment kwam de vacature bij Amerpoort langs.”

Hart gestolen

“Deze sector sprak mij aan en ik solliciteerde met het idee om een jaar of vier bij Amerpoort

te blijven. Dat zijn er uiteindelijk ruim tien geworden! In 2006 fuseerde Amerpoort met ASVZ Utrecht en kwam er een ambulante tak bij. Ik kende de doelgroep, mensen met een licht verstandelijke beperking (LVB), vanuit mijn huisartsenpraktijk en vond het inspirerend om daarvoor als manager aan de slag te gaan.

‘Dat vind ik een goede ontwikkeling. Wijkgericht werken, dicht bij de mensen waar het om gaat’

Deze mensen hebben mijn hart gestolen. Zij participeren in de maatschappij maar vallen zo vaak tussen de wal en het schip. Het is mooi als je met z'n allen iets voor die groep mensen kunt doen.”

In 2008 ontstonden de eerste plannen voor BinG!, een nieuwe divisie die zich volledig richt op LVB-cliënten. “Aanvankelijk was het

idee om samen met Reinaerde een nieuwe organisatie op te richten maar daar heeft het Zorgkantoor een stokje voor gestoken. We kregen geen erkenning. Omdat Amerpoort inmiddels een grote groep LVB-cliënten begeleidde, hebben wij besloten het plan zelf door te zetten. In 2009 is het beleidsplan geschreven en op 1 januari 2010 was BinG! officieel een feit. De nieuwe divisie omvatte bestaande locaties en de ambulante begeleiding van volwassenen. In de afgelopen drie jaar is daar nog een aantal nieuwe locaties bij gekomen.”

Vak apart

Het begeleiden van mensen met een licht verstandelijke beperking is een ‘vak apart’. Scholing en kennisontwikkeling staan bij BinG! daarom hoog op de agenda. Truuske: “Het gaat er bij BinG! niet om dat we mensen ‘redden’ maar dat we hen ondersteuning bieden, waardoor ze zelf in staat zijn hun leven beter vorm te geven. Daarbij moet je je realiseren dat het niet altijd lukt. Soms moeten cliënten – zoals wij dat noemen – een ‘rondje goot’ doen om in te zien dat ze het niet zonder begeleiding kunnen. Dat vergt ook veel van de medewerkers. Zij moeten leren hoe je deze doelgroep het beste kunt begeleiden en bejegenen. We praten over mensen met een ‘disharmonisch profiel’. Dat wil zeggen dat ze een IQ van 70 kunnen hebben maar soms een ontwikkelingsleeftijd van twee of drie jaar. Daardoor zijn ze vaak niet in staat om de consequenties van hun gedrag te overzien.”

Levensvragen

Naarmate je als mens ontwikkelt, houden levensvragen je meer bezig. Vragen van filosofische aard of over waarden en normen.

Laatst raakte ik in gesprek met mijn zoon over de vragen waar hij mee worstelt. Hij wil met 'normale' collega's werken en met 'normale' vrienden omgaan. Vrienden die XBOX live hebben en Halo 4 spelen. Vrienden die uit hun dak gaan van hardcore dance muziek. Vrienden die met hem kunnen praten over 'meisjes'. Mijn zoon zoekt dus gabbers die hem begrijpen.

Hij vraagt zichzelf af of er mensen zijn die überhaupt omgang willen met iemand met ZMLK-niveau die een taal- en rekenprobleem heeft. En zal hij ooit net als ieder ander een leven met een vriendin kunnen delen?

Uiteraard was mijn uitleg dat waarden als 'respect' en 'liefde' veel dieper reiken, dan oppervlakkige gesprekken over games. Dat hij moet genieten van het leven en dat dit écht niet per se volgens een algemeen verwachtingspatroon hoeft. Deze uitleg was voor hem nèt een brug te ver, dus stelde ik hem gerust met de mededeling dat het later vast goed gaat komen.

De levensvragen van een twintigjarige zien er kennelijk heel anders uit. Mijn zoon is zich bewust van zijn beperkingen met alle mogelijke gevolgen van dien. Dáár gaat zijn leven over. Dat is zijn ontwikkeling.

Marcel Eckenbach is vader van een zoon die onder begeleiding van Amerpoort werkzaam is bij Lunchroom de Onthaasting in Amersfoort.

Truuske is de afgelopen jaren de grote drijfveer geweest achter het ontwikkelen van de kennis en expertise van BinG!. "Omdat wij binnen één divisie de krachten hebben gebundeld, waren we in staat een krachtige ontwikkeling door te maken. Neem de coaching van 'multiprobleemgezinnen'. Daarin lopen we echt voorop, zowel met onze methodiek als met de scholing van medewerkers. Onze ambulante en intramurale gezinscoaching in Parkwijk zijn succesvol en worden door collega's met veel belangstelling gevolgd. Daar ben ik trots op."

Toekomst

Met de komst van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), is de toekomst voor BinG! spannend, meent Truuske. "Er gaan zaken veranderen. Een deel van de dagbesteding en ambulante begeleiding gaat naar de Wmo. Het probleem is dat deze doelgroep niet snel een hulpvraag stelt. Problemen komen pas aan het licht als ze overlast veroorzaken of bijvoorbeeld de huur niet meer betalen. BinG! participeert

in Amersfoort, Soest en Utrecht in buurtteams die de opdracht hebben deze gezinnen te begeleiden. Daar zetten we onze expertise in. Dat vind ik een goede ontwikkeling. Wijkgericht werken, dicht bij de mensen waar het om gaat. We zijn als maatschappij te ver afgedreven van deze mensen. Het is goed als hun netwerk zich wat meer om hen gaat bekommeren. Het belangrijkste is dat BinG! aansluiting blijft houden bij deze ontwikkelingen."

Het zal na zoveel jaar werken in de ene na de andere intensieve baan best even wennen zijn om straks niet meer dagelijks naar kantoor te hoeven. Truuske: "Het werk heeft me veel gebracht en altijd veel energie gegeven. Maar mijn man en ik hebben er bewust voor gekozen om nu samen met pensioen te gaan. We hebben een fijn gezin, met heerlijke kinderen en kleinkinderen, houden van reizen, ik zing in een koor en ik bouw een coachingspraktijk op. Stilzitten is voorlopig nog niet aan de orde."

wat doe jij?

Hans Bakker: lid van de cliëntenraad

Hans Bakker (64) woont al tien jaar samen met Renate op de Paladijnenweg. Hij zit in de cliëntenraad Regio Amersfoort en Achterveld en is daar erg trots op. "Het is belangrijk. Als je niet je mening geeft, gebeurt er niks."

DOOR: LISETTE STEKELENBURG / FOTO: INEKE OOSTVEEN

Hans schuift de ontbijtboel aan de kant. De mappen van de cliëntenraad komen op tafel. Hij laat vergaderstukken zien, allemaal voorzien van picto's en vertelt hoe het begon. "In mijn vorige huis zat ik al in de cliëntenraad. Toen ik hier kwam wonen, werd ik gevraagd of ik ook hier mee wilde praten. Nou dat wilde ik wel."

Mening

"Eén keer in de zes weken hebben we in de inloop een vergadering van de cliëntenraad. Dan komen bewoners van andere woningen hier naar toe. We zijn met een 'cluppie' van zeven mensen. De manager is erbij en ook onze coach Zina. We bespreken allemaal belangrijke dingen. Bijvoorbeeld het werkplan van 2013 en de bezuinigingen op het vervoer. De manager vraagt dan: 'wat vinden jullie er van?' en dan kunnen wij onze mening geven."

Op tijd

"De coach maakt een verslag van de vergadering. Dat is fijn, dan neem ik de belangrijke punten mee naar ons huiskameroverleg. En ook andersom. Ik ben dus een soort boodschapper, ik geef dingen door. Ik vind dat leuk. Er moet toch iemand zijn die kan vertellen hoe het reilt en zeilt? Wel wil ik op tijd de notulen hebben, anders kan ik de punten niet doorgeven."

Secretaris

"Ik ben ook secretaris van de cliëntenraad. Ik heb hier in de kast een geldkistje staan. Van het geld koop ik nieuwe mappen of postzegels om de notulen te versturen en cadeautjes voor een jarige. Ook maken we één keer per jaar een uitje.

Hans heeft nóg een belangrijke taak op de Paladijnenweg. "Voordat iemand hier gaat werken, komen ze eerst bij mij en Renate langs. Ik vraag dan waar iemand hiervoor heeft gewerkt en of hij verstand van medicijnen heeft."

In de soep

"Als je in een cliëntenraad wilt, kun je aan je begeleider vragen of dat mag. Je kan een paar keer komen kijken, dan weet je of het wat is. Hoelang ik het blijf doen? Zolang als ze me nodig hebben. Als niemand informatie doorgeeft, loopt het in de soep!"

IN DE ETALAGE

Wenskaarsen

Cliënten van ambachtelijke Kaarsenmakerij De Punt in Soest maken sinds kort deze bijzondere Wenskaarsen.

De Wenskaars van De Punt werd beroemd toen drie cliënten in het programma Langs de Leeuw van Paul de Leeuw, 'symbolisch' een kaars uitreikten aan toenmalig Koningin Beatrix.

De Wenskaars is een cilinder met een houten pit, waarop je na aankoop een persoonlijke wens kunt schrijven. Ontwerpers van het label 'Mooi door Mij' leverden De Punt het basisidee en medewerkers zetten dit om in een product dat cliënten van Amerpoort kunnen maken.

'Mooi door Mij' is een nieuw label. In 2010 sloegen negen zorgorganisaties uit de provincies Noord-Holland en Utrecht de handen ineen om samen mooie producten te bedenken die mensen met een verstandelijke beperking kunnen maken. Inmiddels zijn landelijk vijftien zorgorga-

nisaties aangesloten bij dit label. Stichting ZODIEZIJN brengt de 'Mooi door Mij' producten op de markt. De stichting heeft als uitgangspunt dat iedereen waardering moet krijgen voor het werk dat hij of zij doet. De samenwerkende zorgorganisaties zijn: ASVZ, Abrona, Amerpoort, De Waerden, Esdégé Reigersdaal, Cordaan, PSW, Odion, Prinsensichting, Tragelzorg, Sherpa, 's Heerenloo, Leekerweide, Philadelphia en Lieve Goed.

Binnenkort leest u op www.zodiezijn.nl in welke winkel de Wenskaarsen verkocht worden. Hou de website dus in de gaten.

COLOFON

AmerBreed is een uitgave van Amerpoort en verschijnt vier keer per jaar. Het magazine is bestemd voor verwanten van cliënten, voor personeel, vrijwilligers en externe relaties.

Cliënten die AmerBreed willen ontvangen, kunnen een mail sturen naar communicatie@amerpoort.nl

Amerpoort is een organisatie voor dienstverlening aan mensen met een verstandelijke beperking.

Hoofredactie: Marieke van Dommele

Eindredactie: Lisette Stekelenburg

Bureau redactie: Angelique van Holland

Vormgeving/Illustraties: Mark van Herpen

Aan dit nummer werkten mee: Monique van Deventer, Marcel Eckenbach, Angelique van Holland, Bert van der Kruk, Simone Lensink, Sandra Schoenmakers.

Fotografie: Ineke Oostveen, Harld Roling, Amerpoort

Drukwerk: Klomp Reproka

Adressering: Klomp Reproka

Redactieadres: Tips en suggesties kunt u sturen naar: Amerpoort, Afdeling Communicatie, Postbus 1020, 3740 BA Baarn, amerbreed@amerpoort.nl, telefoon 035 647 52 14

Internet: www.amerpoort.nl

Foto cover: Hans Bakker

WEGWIJZER

Algemeen telefoonnummer
035 647 55 55

Ook in het weekend en buiten kantoor tijden is Amerpoort op dit nummer te bereiken.

Zorgbemiddeling en Zorgadministratie
035 647 52 52

Directiesecretariaat
035 647 52 02

Afdeling Communicatie
035 647 52 14

Divisie Regio
033 451 11 17

Divisie Nieuwenoord
035 647 54 01

Divisie Kind en Jeugd
035 647 56 01

Divisie BinG /Zorgondersteuning
035 647 52 21

Pastoraat
035 647 52 32

Stichting Vrienden van Amerpoort
035 647 52 03

Stichting Vrienden van Christophorus
035 647 53 32 / 06 10 20 21 16

CCR, deelraad Cliëntenvertegenwoordiging en deelraad Cliënten
035 647 52 31

Vrijwilligerswerk/Bezoekrelaties
035 647 52 30

Maatschappelijk betrokken ondernemen
035 647 52 44

Helpdesk Facilitaire Service
035 647 53 33

Medisch Secretariaat Gezondheidscentrum Zandheuwelweg
035 646 37 60

Personeel & Organisatieontwikkeling
035 647 52 67

F&I
035 647 53 51

Nieuwenoord-Fonds
035 647 54 05

Cultureel Centrum
035 647 56 65

Stichting Huydecoper
035 647 52 03

Klachtencommissie
Secretaris Klachtencommissie
Postbus 1020, 3740 BA Baarn

‘GELOOF IN
JEZELF ...’

Werk: Anika werkt al zes jaar op de Verbindingsweg in Baarn als begeleider B.

De andere kant: Op 31 december 2007 begon Anika haar eigen Stichting Nqobile om het gelijknamige kinderopvangcentrum in Zuid-Afrika te ondersteunen. Het centrum biedt onderdak aan honderd kinderen van nul tot zes jaar. Elk jaar gaat ze samen met haar vriend Patrick een maand er naar toe om met ingezameld geld nieuwe spullen te kopen. Ook helpt het stel bij het opknappen van het gebouw. Er is altijd wel een nieuwe verbouwingsklus.

Leeftijd: 31 jaar.

Waarom Stichting Nqobile? Als jong meisje wist ik twee dingen zeker: ik wil in de zorg werken en ik wil naar het buitenland gaan, het liefst een Engelstalig land. Na mijn opleiding ging ik daarom naar Zuid-Afrika ontwikkelingswerk doen. Ik werkte vier maanden bij kinderopvangcentrum Nqobile. Toen ik terug was in Nederland hoorde ik dat de overkoepelende organisatie failliet was gegaan. Ik besloot een stichting op te richten. Zo is het begonnen.

Wat spreekt je het meest aan? Dat je met weinig geld zoveel kan doen, zoveel kan betekenen. Zo heeft het kinderdagcentrum nu een nieuwe keuken, nieuw sanitair, een nieuwe babykamer, een nieuwe muur en een nieuw hek. Je moet veel geduld en uithoudingsvermogen hebben, maar het is geweldig om te doen. Ik weet dat mijn stichting niet heel Zuid-Afrika kan helpen, maar wel een aantal kleine kinderen en medewerkers.

Je meest bijzondere ervaring? Dat zijn er veel. Ik heb zoveel bijzondere mensen ontmoet, boordevol mooie levensverhalen. Bijzonder is ook de ‘steen van Jos’. Ik was in 2009 een half jaar in Zuid-Afrika toen onverwachts mijn manager, Jos de Wacht, overleed. Hij was de eerste grote donateur van de stichting en geloofde in mij. Ter nagedachtenis aan hem hangt in Nqobile een gedenksteen met zijn spreuk: ‘To believe you can, is everything’. Een beetje Amerpoort in Zuid-Afrika dus.

Wat neem je mee van Amerpoort in dit werk? Van alles! Mijn kennis over en ervaring in verzorging komen daar goed van pas. De kinderen hebben vaak diarree en zijn regelmatig ziek. Ik heb gezorgd voor nieuw sanitair. Ook vertel ik over basishygiëne en koop ik jaarlijks nieuwe schoonmaakspullen.

En andersom? Zuinigheid. Ik let er op dat we op de Verbindingsweg niet teveel voorraad inkopen. Ook als eten zomaar wordt weggegooid, zeg ik er wat van. Ik vind dat we in Nederland teveel zeuren. We hebben het toch goed?! Als ik hoor dat het warme water weer eens op is, dan denk ik: ‘in Zuid-Afrika hebben ze soms helemaal geen water’.

Trots op? Dat vind ik zo gek om over mezelf te zeggen. Wat ik mooi vind, is dat nu dingen vanzelf gaan lopen. Ook als ik er niet ben. Blijkbaar is Nqobile zichtbaarder geworden. Een winkel in de buurt bezorgt nu een paar keer per jaar gratis eten.

Anika heeft een mooie site van haar stichting: www.stichting-nqobile.nl